

idet konjunkturer og erhvervspolitiske forhold i høj grad påvirker tilgangen af ansøgninger, der igen er afgørende for såvel indtægterne, der næsten udelukkende består i afgifter, som for kravene om øget arbejdskraft m. v.

Endelig bemærkes, at man hidtil har fulgt den retningslinje, at de afgifter, der pålægges ansøgere og patenthavere, bør kunne dække de med patentvæsenet forbundne udgifter, og at dette også agtes fulgt i fremtiden.

I en overgangsperiode må der påregnes visse ekstraudgifter i anledning af arbejdet med de tilrettelæggelsesopgaver, der følger med gennemførelsen af en ny patentlovgivning, ligesom der må forudses en betydelig rejsevirksomhed til fælles nordiske møder med det formål at fastlægge en fælles praksis m. v.

Som det fremgår af forslaget § 25 bortfalder de nuværende særlige patentkommissioner. Dette vil imidlertid modsvares af udgifterne til det foreslåede patentankenævns og de hertil knyttede sagkyndige og sekretariat.

Endvidere bortfalder patentkommissionen, jfr. forslaget § 8.

Da patentdirektoratet herved bliver den patentudstedende myndighed, må der imidlertid forudses særlige udgifter til honorarer og kvalifikationstillæg til visse af direktoratets overordnede tjenestemænd, som vil få særlige kontrollerende opgaver, samt øgede lønningsudgifter til forbehandlernes, der skal behandle sagerne frem til fremlæggelse og endvidere behandle indsigelsessager.

Udover de hidtil foreskrevne offentliggørelser i patenttidende af patentansøgninger (fremlæggelser) og af det udfærdigede patent, skal ifølge forslaget § 22 sagens akter holdes tilgængelige for enhver efter forudgående bekendtgørelse, selvom ansøgningen ikke er fremlagt, når 18 måneder er forløbet fra ansøgningsdagen eller fra prioritetsdagen. Endvidere er det tanken at foreskrive, at der skal udfærdiges ugentlige fortegnelser over de indleverede patentansøgninger.

Disse offentliggørelser vil medføre en forøgelse af direktoratets trykningsudgifter, som man imidlertid forventer at kunne holde inden for forholdsvis beskedne grænser ved at gå over til en mere moderne trykmetode, også for så vidt angår de hidtil foreskrevne offentliggørelser.

Patentdirektoratets indtægter hidrører som nævnt hovedsagelig fra afgifter, hvis provenu er afhængig af antallet af ansøgninger og udstedte patenter. Når lovens kap. III træder i kraft, vil dette efter beregningerne medføre en betydelig nedgang i det samlede antal patentansøgninger, der skal behandles

i de nordiske lande, jfr. nedennævnte betænkning side 84-93. Samtidig forventes en betydelig tilgang af udstedte patenter med deraf følgende forøgelse af årsafgifterne.

Som anført i indledningen til forslaget kap. III beror disse bedømmelser på et skøn, og indtægterne vil selvsagt afhænge af, hvorledes ordningen med nordiske patenter kommer til at virke. Indtil disse regler træder i kraft, må der påregnes en årlig stigning i antallet af ansøgninger.

I øvrigt anføres nedenfor de ved det tidligere lovforslag fremsatte almindelige bemærkninger med enkelte supplerende tilføjelser:

På foranledning af det fælles-nordiske udvalg for økonomisk samarbejde nedsattes der i årene 1949-50 en nordisk komité med den opgave at iværksætte en forberedende undersøgelse af mulighederne for et nordisk patentfællesskab. Komiteen, der bestod af repræsentanter for Danmark, Norge og Sverige, afgav i slutningen af 1952 ligelydende betænkninger til myndighederne i de 3 lande, for Danmarks vedkommende „Betænkning med forberedende undersøgelse og forslag vedr. nordisk patentsamarbejde“. Komiteen undersøgte mulighederne for et administrativt samarbejde mellem de nordiske lande på dette område og redegjorde for en række forskellige muligheder, idet man dog særlig pegede på et system med nordiske patenter, som efter komiteens mening burde underkastes en nærmere undersøgelse.

Efter at betænkningen var sendt til udtalelse hos en række interesserede myndigheder og erhvervsorganisationer, blev spørgsmålet om et nordisk patentfællesskab behandlet på Nordisk Råds møde i Oslo i 1954 med det resultat, at rådet den 18. august 1954 henstillede til regeringerne i Danmark, Island, Norge og Sverige snarest at søge gennemført et system med nordiske patenter. Finland var den gang ikke repræsenteret i rådet, men blev senere indbudt til at deltage i det arbejde, som iværksattes efter rådets henstilling. Herefter blev der i Danmark, Finland, Norge og Sverige udpeget komiteer til fortsat undersøgelse af spørgsmålet om nordiske patenter. Island har ikke ønsket at deltage i arbejdet, men den islandske regering er af den danske komité holdt løbende underrettet om arbejdets gang.

I marts 1962 udsendte komiteerne en fælles foreløbig betænkning, der af komiteerne forelagdes til udtalelse hos interesserede institutioner og organisationer i alle 4 lande, og efter en fornyet behandling på grundlag af de således indhentede udtalelser har komiteerne i december 1963 afgivet en endelig betænkning: Nordisk patentlovgivning, nordiske betænkninger nr. 6 1963.